

Arrest

nr. 227 497 van 16 oktober 2019
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat R. DANEELS
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra-Leonese nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van het kind X, en X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, als wettelijk vertegenwoordiger van het minderjarig kind X, op 10 mei 2019 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 2 april 2019 van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 mei 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DOUTREPONT, die *loco* advocaat R. DANEELS verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 18 maart 2019 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), in functie van de aandoening van hun minderjarige zoon.

Op 2 april 2019 wordt voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard ten aanzien van verzoeker. Deze beslissing wordt op 10 april 2019 ter kennis gebracht en betreft de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Geachte Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 18.03.2019 bij onze diensten werd ingediend door :

B., M. °(...)1985

Bij DVZ ook bekend als: D. M. (RR: ...)

Geboren te Bindi op (...)1978

Nationaliteit: Sierra Leone

Adres: (...) Edegem

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden(en):

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 December 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.

Dat uit de aanvraag blijkt dat enkel voor B., L. A. en O., B. (beiden woonachtig op een ander adres dan betrokkene) medische problemen worden ingeroepen. Er werd voor betrokkene geen enkel medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaardgetuigschrift Artikel 9ter van de wet van 15 december 1980, gewijzigd door artikel 187 van de wet van 29 december 2010 voorziet dat verzoeker een standaard medisch getuigschrift moet toevoegen die een uitspraak doet omtrent de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijke geachte behandeling. De aanvraag kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard gezien er geen medisch getuigschrift samen bij de initiële aanvraag werd overgemaakt en aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag (arrest 70.753 RW d.d. 28.11.2011 en arrest 214.351 RvS d.d. 30.06.2011).”

Op 2 april 2019 wordt voormelde aanvraag tevens onontvankelijk verklaard ten aanzien van verzoekster, mevrouw O.B. Tegen deze beslissing wordt een afzonderlijk beroep ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gekend onder het rolnummer 232 634.

Op dezelfde dag wordt tevens een beslissing genomen houdende een bevel om het grondgebied te verlaten. Het beroep dat werd ingesteld tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt op 6 augustus 2019 bij arrest met nummer 224 640 verworpen.

2. Over de ontvankelijkheid

In de bestreden beslissing wordt onder verwijzing naar artikel 9ter, § 3, 3° van de vreemdelingenwet vastgesteld dat uit de aanvraag blijkt dat enkel voor B. L. A. en O. B. (beiden woonachtig op een ander adres dan verzoeker) medische problemen worden ingeroepen en dat er voor verzoeker geen enkel medisch getuigschrift werd voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van het standaardgetuigschrift. De gemachtigde vervolgt dat artikel 9ter van de vreemdelingenwet voorziet dat verzoeker een standaard medisch getuigschrift moet toevoegen dat een uitspraak doet omtrent de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Hij besluit dat de aanvraag bijgevolg niet anders dan onontvankelijk kan worden verklaard gezien er geen medisch getuigschrift samen bij de initiële aanvraag werd overgemaakt en aangezien alle ontvankelijkheidsvoorwaarden dienen vervuld te zijn op het ogenblik van de indiening van de initiële aanvraag.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de

vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, Raad van State. Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoeker bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wat het gebrek aan medisch getuigschrift aangaande de medische situatie van verzoeker bij de aanvraag betreft, betoogt verzoeker dat er wel degelijk een standaard medisch getuigschrift werd gevoegd dat betrekking had op de situatie van L. A. en niet op zijn situatie aangezien hij zelf geen medische problemen vertoont in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Dat er geen medisch attest betreffende de medische situatie van verzoeker voorligt, wordt dan ook niet betwist.

Wat de medische situatie van L. A. betreft, waarover wel de nodige attesten werd bijgebracht, blijkt uit de gegevens waarover de Raad beschikt, dat op 2 april 2019 enerzijds een beslissing wordt genomen betreffende de aanvraag van 18 maart 2019 om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ten aanzien van verzoeker en anderzijds een beslissing ten aanzien van mevrouw O. B. betreffende dezelfde aanvraag waarbij voormelde aanvraag onontvankelijk wordt verklaard om reden dat: *"Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 01.04.2019 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat betrokkene lijdt aan een aandoening die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft"*. Tegen deze onontvankelijkheidsbeslissing werd beroep aangetekend bij de Raad en is er gekend onder het rolnummer 232 634.

Op de vraag naar het belang van verzoeker, bevestigt de advocaat van verzoeker ter terechtzitting dat in de zaak met rolnummer 232 634 de moeder optreedt aangaande de medische problematiek van het kind en in huidige zaak de vader optreedt voor dezelfde medische problematiek van het kind waarop in de zaak met rolnummer 232 634 geantwoord werd door de gemachtigde. De advocaat van de verzoekende partij begrijpt de vraag van de Raad inzake het belang in huidige zaak gezien de gemachtigde eerder de medische problematiek van het kind heeft beoordeeld. De advocaat duidt erop dat verzoeker samen met de moeder een gezamenlijke aanvraag met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet heeft ingediend inzake de medische problemen van hun kind maar dat de gemachtigde hierover 2 beslissingen heeft genomen. De advocaat van verweerder verklaart dit door te stellen dat de ouders niet samen zijn. De advocaat van verzoeker duidt erop dat verzoeker voor het kind zorgt als de moeder regelmatig wordt opgenomen omwille van haar psychische problemen.

Uit de beslissing van 2 april 2019 in de zaak met rolnummer 232 634 blijkt dan ook dat de aanvraag die ten grondslag ligt aan de *in casu* bestreden beslissing reeds werd onderzocht en werd beoordeeld, meer bepaald onontvankelijk verklaard, hetgeen niet wordt betwist door de advocaat van verzoeker ter terechtzitting. Eveneens heeft mevrouw B. O. de mogelijkheid benut om een beroep in te dienen bij de Raad. Het annulatieberoep tegen de beslissing heeft geen automatische schorsende werking en de beslissing waarbij de medische aanvraag onontvankelijk werd verklaard, wordt tot aan zijn nietigverklaring geacht in overeenstemming te zijn met de wet ('*privilège du préalable*'). Overigens werd het beroep verworpen bij arrest met nummer 227 496. De Raad merkt dan ook op dat de vraag naar een schending van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), waarnaar verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift, niet aan de orde is.

Gelet op het voorgaande wordt derhalve niet aangetoond dat de verzoeker in de gegeven omstandigheden nog enig belang zou hebben bij de nietigverklaring van de *in casu* bestreden beslissing.

Het beroep is dan ook onontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien oktober tweeduizend negentien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN